

steren, som fastsætter Huslejen i de paa-gældende Byer, hvorimod han fastsætter Reglerne angaaende Kontrollen, og dernæst at selv om ved Kontrollen naturligvis de forskellige Hensyn maa tages med i Betragtning, staar det for mig saaledes, at det Hovedhensyn, som maa tages, og det, som har været Hensigten med Indsættelsen af Bestemmelsen, er, at Lejen ikke sættes for høj. Naar det ærede Medlem nu ønsker et Udvalg nedsat til at skaffe oplyst, hvorledes Kontrollen har været udøvet i de forskellige Byer, er det klart, at et Udvalg, som maatte ønske disse Oplysninger, ogsaa vil faa dem, men jeg er ude af Stand til at sige, om de kan skaffes hurtigt, eller om der vil medgaa en ikke ringe Tid med at fremskaffe dem.

Til de Bemærkninger, som det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen) fremsatte om den kommunale Laanekasse, vil jeg sige, at det dog vist ikke er saaledes, at denne Laanekasse ikke ogsaa i dens anden Periode har været til stor Nytte. Thi faktisk er saa godt som alle de Beløb, som den havde til Raadighed, blevet udløst. Det er ganske sikkert rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at adskillige Kommuner paa Grund af hele deres Stilling og deres Forhold til bestemte Pengeinstitutter der har kunnet faa saa gode Vilkaar, at de foretrak at optage Laan individuelt fremfor i en Laanekasse. Men der er andre Kommuner, for hvem det har været til Held, at Laanekassen eksisterede, og som gennem den har optaget Laan paa en efter deres Forhold fordelagtig Maade. Naar man ikke er gaaet til at søge yderligere Midler ført ind i den, er det, fordi man havde Indtrykket af, at det ikke i denne tredje Periode, som man nu gaar ind i, vilde være absolut fornødent. Nu faar man se, hvorledes det vil gaa, uden at Laanekassen faar nye Midler. Det ærede Medlem talte om Ordningen ved den første Laanepisodes Udløb, idet han sagde, at flere Kommuner allerede havde henvendt sig til Købstadforeningen, og haabede ogsaa, at Statens Bistand ved Periodens Udløb kunde forventes. Det ærede Medlem citerede, hvad jeg tidligere har sagt, og hertil kan jeg først og fremmest henholde mig. Jeg kan maaske yderligere sige, at naar Købstadforeningen har modtaget Henvendelser fra de forskellige Kom-

muner, tør jeg vel forvente, at den vil indsende dem til Indenrigsministeriet, saaledes at dette derigennem faar Lejlighed til at tage hele Spørgsmaalet under Overvejelse.

Oluf Jensen: Jeg takker for de givne Oplysninger og skal kun bemærke, at der selvfølgelig vil komme en Henvendelse fra Købstadforeningen til Ministeriet angaaende denne Sag.

Jørgen Berthelsen: Efter hvad jeg kunde forstaa paa den højtærede Ministers Udtalelser, er der kun ført Kontrol med, at Lejen i de Bygninger, som blev opført med Statsstøtte, ikke blev for høj, medens der derimod ikke er ført Kontrol i den anden Retning. Efter Bestemmelsen i § 4 om, at Indenrigsministeren skal fastsætte „Regler angaaende offentlig Kontrol med Huslejen for Lejligheder i de Ejendomme, med Hensyn til hvilke der ydes Statstilskud i Henhold til §§ 2 og 3“, maa der efter min Mening fra Indenrigsministeriets Side være fastsat saadanne Regler. Men hvis disse kun indeholder Bestemmelser om, at Lejen ikke maa være over en vis Højde, men derimod ikke sætter en Grænse for, hvor langt den maa gaa ned, saa stemmer det ikke med min Opfattelse af § 4. Jeg gentager, at jeg selvfølgelig er enig med den højtærede Minister i, at Kommunerne ikke maa sætte en for høj Leje paa Boligerne. Det vilde være ganske meningsløst, navnlig under de nuværende Forhold. Jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), der talte om de forøgede Udgifter ved Opførelsen af Bygninger, i, at man vist nok godt kan sige, navnlig naar det er Kommunen og Staten, der bygger, at en Bygning nu koster dobbelt saa meget at opføre som før Krigen. Men tænker man sig nu, at Lejen i en Bygning, som f. Eks. før Krigen kostede 50 000 Kr. og altsaa nu koster 100 000 Kr., fastsættes af Kommunen efter den førstnævnte Pris, saa maa vist alle, ogsaa den højtærede Minister, være enig med mig i, at saa vil det være ganske udelukket for en Privatmand i Kommunen at bygge. Og der er dog endnu flere Steder i Købstæderne private Folk, der har den Dristighed at bygge, fordi de kan bygge ikke saa ganske lidt billigere end Kommunen. Dette udelukkes jo fuldstændig, hvis der ikke fra Statens Side